

LBRIS

We know
books

Schiarhereu NIL DOROBANȚU

**PREDICI
LA OCTOIH**

VOL. 1

**Editura
Floarea de april
2021**

LBRIS

We know
books

Cuprins

Scurta biografie.....	3
Predici la Octoih, Vol. 1.....	9

spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și pentru acestea, cine e destoinic? (2 Corinteni 2, 15-16). Așadar, de vom fi găsiți destoinici în Duhul a vedea vrednicia părintelui Nil, vom sorbi dintru el mireasma vieții spre viață, atât de necesară celor ce caută a se mântui în aceste vremuri întunecate. Căci atunci când lipsesc văzătorii de Dumnezeu, când lipsesc cei care ne luminează întunericul, moartea pare viață, decadența triumf și sfințenia relaxare.

PREDICI LA OCTOIH VOL. 1

Duminica I după Rusalii
(Ap. Evrei 11, 33-40, 12, 1-2;
Ev. Matei 10, 32-35; 37-38; 19, 27-30)
(A tuturor Sfinților)

(Isaia 43, 9-14, Înt. Solomon 3, 1-10; 5, 16-24)

Dumnezeu ne va mântui, precum a făgăduit, iar harul Său ne iartă și ne dezleagă vina, împărțându-ne cu Euharistia zilnică. Numai Hristos ne răscumpără, nu epitimiile sau canoanele voastre arbitrare. Care din voi, atei, ați făcut proorocii de mii de ani și vi s-au împlinit? Faceți planuri materiale pe care le depășiți față de puterea omului, dar ce contează asta în raport cu infinitul? Păianjeni și viermi efemeri, vreți să vă tot măsurați cu Hristos? Noi suntem martorii lui Hristos împreună cu tot norul de mărturii al tuturor sfinților de veacuri. Hristos a profetizat pe plan divin, ontic, sacru, proniator și s-a împlinit, că trăim în plină apocalipsă. Chiar și voi, ateiilor, sunteți proorociți de Hristos, dar nu faceți decât să-L negați, însă implicit vă negați pe voi, nihilistilor. Pentru ruga tuturor sfinților mai viați încă, dar veți pieri veșnic (Osea 13, 4; Deuteronom 32, 16; Ps. 80, 9; 89, 2; Ioan 8, 58; Iov 9, 12).

(Evrei 11, 33-40)

Cel mai autentic și sugestiv apostol este acesta. Dumnezeu face minuni și e minunat întru sfinții din

biserici. Biserica luptătoare are îngerii trupești paralel cu îngerii din cea triumfătoare. Credința și faptele i-au făcut sfinți. Sfinții numai cu Sfânta Cruce au biruit împărățiile romane, grecești, germane, persane, indiene, slave, islamice, fără tribunal au lucrat dreptate și au fost monahi prin făgăduințe. Leii, focul, sabia, războaiele, taberele vrăjmașe, moartea, batjocura, bătaia, ispita, temnița, piatra, fierăstrăul, ispitirile, uciderile, sărăcia, frigul, pustia, muntele, crăpăturile pământului, câte enumeră Sfântul Duh prin gura Sfântului Apostol, toate n-au putut să-i oprească de la predică, mucenicie și înviere. Vitejia pe plan ontologic sacru este în răbdare și predică și apărarea Împărăției cerurilor. Dar toți sfinții aceia ne așteaptă pe noi, martirii și sfinții de la sfârșit, de aceea n-au dobândit făgăduința, ca să nu ia fără cei de pe urmă desăvârșirea. Iată norul de mărturie care ne îndrituiește ca să lepădăm toată povara și păcatul și să alergăm la Iisus, luptând lupta cea bună. Ce răspuns vom avea acum, având și teofania, Euharistia, Biserică, nori de sfinți martori, cuvânt ceresc? Deci să ne trezim. Toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

(Matei 10, 32-35; 37-38; 19, 27-30)

Mărturisirea și predica trebuie revelată în aceste timpuri, dar Însuși Hristos predică azi cuvânt ceresc înaintea oamenilor. Se smerește azi Dumnezeu în fața omului, așteptând pe fiecare la pocăință. Cine se va lepăda chiar de Cuvânt și de Dumnezeu, acela nu mai are iertare. Dacă va fi lepădat chiar cel ce nu ascultă de predicator, darămite cel ce nu ascultă de Hristos! Toți sfinții sunt

nor de mărturie pentru Hristos și mucenicii sunt dovezi și pietre pentru Biserica Ortodoxă. Mucenicii și sfinții de la sfârșit vor întregi pe toți sfinții. În vremea lui antihrist, a prigoanei finale, se vor coborî duhurile sfinților peste toată carnea, ca și Duhul lui Dumnezeu în teofanii, după cum în antihriști vor fi duhurile demonice ale lui satan. Că unde prisosește păcatul, va prisosi și harul.

Săptămâna a 2-a după Rusalii

Luni

(Romani 2, 28-29; 3, 1-18)

Omul cel interior, ascuns, tainic, omul de Duh, nu de literă, având lauda de la Dumnezeu și tăierea împrejur duhovnicească, acela e plăcut, sfânt, lui Dumnezeu. Cuvintele lui Dumnezeu cerești s-au încredințat și azi nouă, vii și lucrătoare, dar necredința, negativismul, ateismul și apostazia oamenilor nu face netrebnică credințioșia lui Dumnezeu. Că El a avut încredere în noi, vărsându-Și Sângele pe Sfânta Cruce atunci, iar azi în Potirul euharistic. Nici nedreptatea noastră nu implică cele ale lui Dumnezeu, ci transcendentul condiționează imanentul, deci Dumnezeu și synergismul. Minciuna nu stinge adevărul lui Dumnezeu, ci-l prisosește spre slava lui veșnică. Ateii vipere, nedrepti, neînțelegători, care nu caută pe Dumnezeu, abătuți, netrebnici, vicleni, blestemați, războinici, fără frică de Dumnezeu, ci de om, nu pot face decât ca și diavolii, să prisosească lumina și slava lui Dumnezeu prin întunericul și hula lor.

(Matei 6, 31-34; 7, 9-11)

Să nu luăm aminte la imanent, ci la transcendent mai întâi, la dreptatea și axiologia divină-sacră. Să luăm Pâinea Vieții de la Însuși Dumnezeu Cel viu, nu piatra și șarpele de la om.

**Martți
(Romani 4, 4-12)**

Credința e din neprihănire și invers, sau din dreptate (Ps. 31). Fericirea iertării este din tăierea împrejur duhovnicească: ruga inimii. Avraam s-a tăiat împrejur tocmai ca să fie tată al monahilor, ca o pecete având circumciziunea. Prin credință și fapte mergem spre ceruri.

(Matei 7, 15-21)

Proorocii mincinoși nu sunt cei ce predică sau au vedenii bune, sau cei ce cuminecă, ci din contra cei care sunt materialști, atei, apostatați, ierosili, simoniaci, sperjuri, furi, năimiți, farisei, urători, vicleni, răi, necredincioși, vânduți, lepădați. Ei au roada trupului păcatului, dar cei buni au roada Duhului, Euharistia, teofania și fac voia Tatălui, adică lucrează, săvârșesc fapte, nu numai credința fără fapte.

**Miercuri
(Romani 4, 13-25)**

Prin canon sau prin Lege nu e nicio credință, nici făgăduință, nici înviere, ci canonul lucrează mânia, călcare de lege, amorțește trupul, dă îndoială și neîncredere. Dumnezeu a înviat și ne-a adus iertarea, făgăduința, dreptatea credinței, învierea spre îndreptarea noastră.

(Matei 7, 21-23)

„Doamne, Doamne...” zic cei care cred numai în cele două Persoane Dumnezeiești, ignorând pe Sfântul Duh, ca și protestanții și catolicii. Dar noi credem în Prea Sfânta Treime și vom intra în ceruri. Prezența lui Dumnezeu e reală pentru credinciosul care face voia Tatălui prin fapte, nu numai prin credință. Greșelile celor pe care-i va blestema Dumnezeu sunt: 1) Au izgonit diavoli, dar au urmat pe diavoli; 2) Au proorocit minciuni în Numele lui Hristos și au fost hristoși mincinoși că n-au dezlegat și n-au dat Sfinte și au cerut materie; 3) Au făcut minuni false, pentru trup și materie, pentru mândrie, civilizație, progres, vanitate. Dumnezeu totul cunoaște, dar pe negativiști și pe satan nu vrea să-l cunoască, ci-l alungă în iad. Alungă fărădelegea la judecată, dar până la judecată cheamă: „Vino...veniți...iert... dezleg... fărădelegile!”

**Joi
(Romani 5, 10-16)**

Când eram în păcate și vrăjmași cu Dumnezeu, Iisus S-a jertfit pentru noi. Iar azi, fiind împăcați prin Euharistie și teofanie cu Iisus, ne vom mântui prin viața Lui. Canoanele s-au făcut ca să se vadă păcatul. Că până la canoane nu era păcatul în lume. Și nu se socotea păcat, fiind lipsă de canoane. Deci canoanele au adus păcatul implicit, ca și Legea. Dacă prin Adam vine moartea și păcatul, apoi prin Hristos anterior și veșnic vine Viața, Învierea și dezlegarea; prin Botez, Spovedanie, Euharistie. Darul este mai mare ca păcatul din multe greșeli, spre îndreptare. Unde prisosește păcatul și harul prisosește.

(Matei 8, 23-27)

Mântuitorul S-a suit în luntrea care reprezintă corabia lui Noe, piatra lui Iacov, cortul lui Moise, templul lui Solomon și biserica și mănăstirea creștină. Noi ca ucenici Îl urmăm, iar când iese din Biserică prigonit, să ne suim cu Iisus pe Golgota și pe Cruce. Și azi în mănăstire (*luntre*) s-a stărnit furtună mare și s-a acoperit Biserică de valurile lumești prin amestecul pestilențial al monahilor cu mirenii atei. Noi dormim și ni se pare că Iisus doarme. Dar mereu trebuie să ne rugăm: „*Isuse, scoală-Te, Doamne! Mântuiește-ne, că pierim!*” Numai prin Iisus și prin Maica Mântuirii și a Vieții este mântuirea. Însă cine are frică și se teme e puțin în credință și îndoielnic ca Toma, Petru etc. Mântuitorul ceartă întâi pe îngerii căzuți, apoi pe omul prim, apoi pe Cain, apoi în Noul Testament pe apostolii care n-au credință, ci sunt fricoși. Iar acum ceartă stihiiile, apa și aerul (*marea și vântul*), rămânând încă două stihii (*focul și pământul*) ca să le stăpânească și ca om: „*Am adus un foc... botez cu foc... Mi S-a dat toată puterea în cer și pe pământ*”. Până nu ceartă Lumina pe întuneric și pe vântul și pe marea din noi, nu se face liniște deplină. Religia e prin mirare (*Θαύματα*). Se miră toți cum ascultă stihiiile de Iisus? Cum se face liniște numai prin Iisus? Dar numai El dă pacea, nu cum dă lumea azi „*para bellum si vis pacem*”. Deci și noi să ascultăm numai de Dumnezeu măcar ca stihiiile.

Vineri**(Romani 5, 17-21; 6, 1-2)**

Prin Hristos luăm prisosința harului și a neprihănirii, ca să împărășim cu Hristos, Care ne-a îndreptat întru El prin ascultare. Canonul sau legea înmulțește greșeala,

dar tocmai acum e momentul să prisosească harul și neprihănirea, tocmai unde a început, în urma Legii și canoanelor, să prisosească păcatele. Iată de ce e liberă azi Euharistia. Harul azi împărățește în locul păcatului, spre viață veșnică, prin Euharistia veșnică. Dar asta nu înseamnă a rămâne în păcate, dacă Hristos ne cuminecă. Ci logic este să fim întru înmulțirea harului, fără a fi nevoie de păcat, că doar noi am murit păcatului, răului și am viat întru Învierea lui Hristos prin Hrana veșnică euharistică. Suntem obligați să ne pocăim. Dar reciproca nu e valabilă, că și Hristos ar fi obligat să ne tot primească, dacă noi cu cu viclesug tot păcătuim. Ci logica e pe plan divin.

(Matei 8, 23-27)

Postul are rost în prezența diavolilor și în lipsa lui Dumnezeu. Că prin post și rugă fug acest fel de diavoli legheoane. Dar cât timp Mirele și Dumnezeu e cu noi, cine poate să fie împotriva noastră? Și apoi, mâncând Carnea și Sângele lui Iisus, cum putem noi oare să mai mâncăm animale? Deci propriu-zis, post mai mare și mai primit e de bună voie, că ne înfrânăm de la creatură, ca să ne îmbibăm de Creator. Noi suntem nuntașii și cei de la Cină. Deci cum poate cineva la nuntă să stea flămând? Că doar nuntă este! Așadar, postul este lipsa Euharistiei. Iar „*de dulce... de fruct*” pentru voi, creștinii, este Hristos euharistic: „*Gustați și vedeți că bun, dulce, de fruct, este Dumnezeu!*” (Ps. 32). Noi nu jelim ca cioclii sau corbii în prezența Euharistiei sau ne întristăm, ci ne spovedim și ne cuminecăm, hotărând să nu mai greșim cu ajutorul euharistic, nu fără Dumnezeu. Vom posti când se va lua